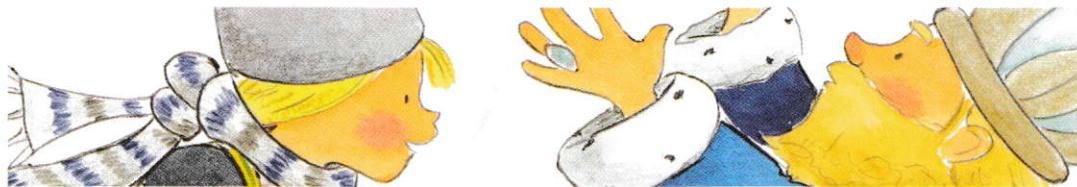

Povești de citit la

ani

GIRASOL

Păstorița care a devenit țarină 12

Poveste populară rusească

Aladin și lampa fermecată 22

Poveste din *O mie și una de nopți*

Barbă Albastră 42

după Charles Perrault

Cei doi prieteni și ursul 54

după Félix María de Samaniego

Porcarul

64

după Hans Christian Andersen

Ali Baba și cei patruzeci de hoți

82

Poveste din *O mie și una de nopți*

lepurele și țestoasa

104

după Jean de La Fontaine

Păstorita care a devenit țarină

Poveste populară rusească

Se povestește că acum mulți, mulți ani, în Rusia trăia un țar care a dat sfoară-n țară:

— Măria Sa Țarul declară că cel care va reuși să sfărâme cu mâinile goale o piatră din care să iasă sânge va fi numit prim-ministru.

Din toate satele regatului au venit tineri curajoși și puternici, dar niciunul dintre ei n-a reușit să sfărâme piatra și nimeni nu știa cum ar fi putut face asta.

Într-un sat îndepărtat trăia o păstorită care avea grija de oile sale. Când a auzit

porunca regelui, s-a îmbrăcat în haine bărbătești și s-a înfățișat la palat.

— Măria Ta, eu pot să sfărâm o piatră și să fac să curgă sânge din ea, i-a spus ea.

Imediat, s-a răspândit vestea și

toată lumea a venit să vadă cum se va întâmpla acest lucru nemaiauzit.

În fața tuturor, păstorita a scos un cuțit, s-a întors către țar și i-a spus:

— Maiestate, dacă doriți să omor această piatră, trebuie să dați mai întâi un suflet. Și dacă apoi nu voi putea să-o omor, unde-mi stau picioarele, acolo să-mi stea și capul.

— Băiete, ești fără îndoială cel mai înțelept dintre supușii mei, aşa că te voi numi prim-ministru. Doar tu ți-ai dat seama cât de absurdă era porunca mea. Dar dacă vei face aşa cum îți voi cere, te asigur că vei fi ca un fiu pentru mine.

– Care vă e dorința, Maiestate?

– Peste trei zile te vei întoarce aici, i-a spus țarul, și vei fi și călare, și pe jos, îmi vei da un dar și nu mi-l vei da, iar toți cei de aici îți vom ieși în întâmpinare și te vom primi și nu te vom primi.

Fericită, păstorița s-a întors în satul ei. L-a rugat numai decât pe un prieten vânător să-i dea patru iepuri și doi porumbei vii.

În ziua în care trebuia să se înfățișeze înaintea țarului, păstorița a pus fiecare iepure în câte o desagă și a rugat patru prieteni să-i ducă în oraș. Apoi le-a spus:

– Fiți atenți: când voi ridica mâna, veți elibera animalele.

Au mers împreună la curtea țarului. Păstorița, călare pe o capră, ținea cei doi porumbei ascunși în haină. Aflând că băiatul se apropie, țarul a ieșit să-l întâmpine cu toți miniștrii săi și cu numerosi curioși de la palat.

Când păstorița s-a apropiat de țar, a ridicat mâna, pentru ca prietenii ei să elibereze iepurii. La vederea iepurilor, toți au pornit în urmărirea lor să-i prindă

pentru festin. Păstorița, călare pe capră, atingea pământul cu unul dintre picioare.

Ajungând în fața țarului, Tânăra a scos cei doi porumbei de la piept și i-a oferit. Chiar în momentul în care țarul și-a întins mâinile să-i primească, fata le-a dat drumul să zboare. Țarul nu-și revenea din uimire.

Când i-a văzut chipul uluit, păstorița a zâmbit și apoi i-a spus:

— Maiestate, ati putut vedea că oamenii m-au primit și nu m-au primit, am venit călare, dar și pe jos, și v-am adus un dar, dar nu vi l-am adus.

Atunci țarul i-a răspuns:

— Din acest moment, vei fi tratat ca unul dintre fiii mei.

Păstorița a râs și, apropiindu-se de el, i-a spus la ureche:

— Mă tem că asta nu se poate, Maiestate, pentru că sunt fată.

Țarul, care era văduv, i-a propus să se căsătorească cu el și să domnească împreună.

Păstorița a acceptat și astfel, datorită înțelepciunii ei, a devenit țarină.

